

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Lachmanna a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

navrhovatele: **Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura (SPD)**,
sídlem Sněmovní 4, Praha 1

proti

odpůrcům: 1) **Úřad městské části Praha 10**, sídlem Vršovická 1429/68, Praha 10

- 2) R. Ch., bytem U., P. 10
- 3) P. M., bytem S., P. 10
- 4) D. K., bytem B., P. 10
- 5) L. S., bytem P., P. 10
- 6) M. M., bytem V., P. 10
- 7) K. D., bytem K., P. 10
- 8) V. Ž., bytem U., P. 10
- 9) V. V., bytem N., P. 10
- 10) M. Š., bytem R., P. 10
- 11) O. Š. B., bytem O., P. 10
- 12) A. Š., bytem M., P. 10
- 13) J. Š., bytem K., P. 10
- 14) R. K., bytem G., P. 10
- 15) P. D., bytem R., P. 10
- 16) M. K., bytem N., P. 10
- 17) T. H., bytem K., P. 10
- 18) J. B., bytem B., P. 10
- 19) M. K., bytem V., P. 10
- 20) I. C., bytem M., P. 10
- 21) V. N., bytem N., P. 10
- 22) Z. V., bytem P., P. 10
- 23) T. P., bytem G., P. 10
- 24) R. L., bytem T., P. 10
- 25) O. P., bytem R., P. 10
- 26) M. N., bytem U., P. 10
- 27) V. L., bytem S., P. 10
- 28) J. Š., bytem M., P. 10
- 29) J. K., bytem V., P. 10
- 30) P. H., bytem J., P. 10
- 31) P. B., bytem N., P. 10
- 32) M. K., bytem P., P. 10
- 33) J. K., bytem V., P. 10
- 34) M. K., bytem V., P. 10
- 35) I. M., bytem P., P. 10
- 36) L. K., bytem D., P. 10

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

- 37) D. S., bytem V., P. 10
- 38) Z. F. L., bytem D., P. 10
- 39) F. H., bytem V., P. 10
- 40) M. V., bytem K., P. 10
- 41) L. T., bytem M., P. 10
- 42) O. K., bytem V., P. 10
- 43) R. B., bytem V., P. 10
- 44) M. P., bytem R., P. 10
- 45) M. S., bytem Z., P. 10
- 46) D. S., bytem P., P. 10

o návrhu ze dne 19. 10. 2018 na neplatnost hlasování a neplatnost voleb do Zastupitelstva městské části Praha 10 konaných dne 5. 10. 2018 a 6. 10. 2018

takto:

- I. Návrh se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah návrhu

1. Navrhovatel se návrhem osobně doručeným soudu dne 19. 10. 2018 domáhal vyslovení neplatnosti voleb do Zastupitelstva městské části Praha 10, které se konaly ve dnech 5. a 6. října 2018 (dále jen „Volby“), *in eventum* vyslovení neplatnosti hlasování v předmětných volbách.
2. Navrhovatel v návrhu uvedl, že je aktivně legitimován k podání návrhu podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 60 odst. 2 a 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), ve spojení s § 90 s. ř. s. Konstatoval, že ve Volbách získal celkem 3,52% hlasů voličů, což dle navrhovatele znamená, že k tomu aby ve Volbách uspěl a získal mandát v Zastupitelstvu městské části Praha 10, mu chybělo malé množství hlasů. Navrhovatel měl za to, že jím popsaná porušení volebního zákona ovlivnila jak výsledek hlasování, tak i výsledky Voleb.
3. Navrhovatel namítal, že ačkoli nebyly parametry volební účasti a počtu oprávněných hlasů ve volebních okrscích č. 10083 a č. 10087 zásadně rozdílné, byl v uvedených okrscích zásadně rozdílný volební výsledek navrhovatele. Zatímco ve volebním okrsku č. 10083 získal navrhovatel 1,85% platně odevzdaných hlasů, tj. 180 hlasů, ve volebním okrsku č. 10087 navrhovatel získal 7,43%, tj. 620 hlasů. Navrhovatel měl za to, že uvedená disproporce je při zohlednění skutečnosti, že se jedná o sousedící volební okrsky, pročež lze důvodně předpokládat, že elektorát navrhovatele podle věku, vzdělání, pohlaví a práce je v obou okrscích fakticky totožný, zcela mimořádná. Navrhovatel byl přesvědčen, že na základě uvedených skutečností nelze dospět k jinému závěru, než že při sčítání hlasů voličů došlo k zásadnímu pochybení členů okrskové volební komise.
4. Navrhovatel dále namítal, že ze zveřejněných volebních výsledků volebního okrsku č. 10013 vyplývá, že kandidát D. L. se umístil na 15. místě, ačkoli získal 6,19% platně odevzdaných hlasů, tj. 35 hlasů. Uvedený kandidát tak podle navrhovatele obdržel třikrát

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

více hlasů, než kandidáti, kteří se umístili na prvních 14 místech. I v tomto případě byl navrhovatel přesvědčen, že na základě uvedené skutečnosti nelze dospět k jinému závěru, než že při sčítání hlasů voličů došlo k zásadnímu pochybení členů okrskové volební komise.

5. Konečně navrhovatel namítal, že ze zveřejněných volebních výsledků volebního okrsku č. 10008 vyplývá, že všichni kandidáti navrhovatele, kteří se umístili na 1. až 25. místě získali od 4,57% do 4,24% platně odevzdaných hlasů, tj. 14 – 12 hlasů (celkem 306 hlasů). Navrhovatel přitom považoval za zarážející, že žádný z dalších kandidátů navrhovatele uvedených na 26. až 45. místě nezískal ani jeden hlas. Tato disproporce je podle navrhovatele zcela nepravděpodobná, přičemž i v tomto ohledu nelze dle navrhovatele dospět k jinému závěru, než že při sčítání hlasů voličů došlo k zásadnímu pochybení členů okrskové volební komise.

II. Vyjádření odpůrců

6. Odpůrce 1) ve svém vyjádření k návrhu ze dne 25. 10. 2018 uvedl, že dle ust. § 16 písm. c) volebního zákona sčítá hlasy a vyhotovuje zápis o průběhu a výsledku hlasování okrsková volební komise. Volební zákon v ustanovení § 13 a § 14 nedává obecnímu úřadu žádné úkoly či pravomoci, týkající se zjišťování výsledků hlasování. Odpůrce 1) doplnil, že v souladu s ustanovením § 42 volebního zákona okrsková volební komise po zjištění výsledků hlasování vyhotoví ve dvojím stejnopise zápis o průběhu a výsledku hlasování, jehož přílohou je souhrnný hlasovací lístek, na kterém jsou uvedeny hlasy pro jednotlivé kandidáty. Tento zápis včetně přílohy podepíší všichni členové komise. Jeden stejnopis zápisu o průběhu a výsledku hlasování včetně výsledku hlasování na technickém nosiči předseda okrskové volební komise nebo její pověřený člen předává neprodleně Českému statistickému úřadu (dále jen „ČSÚ“) na pracovišti u úřadu městské části. V případě, že ČSÚ nezjistí žádné chyby (míněno chyby, které odporují logickým vazbám v zápisu), obdrží podle odpůrce 1) předseda okrskové volební komise nebo její pověřený člen písemný doklad ve formě počítačové sestavy osvědčující, že výsledek hlasování byl do dalšího zpracování převzat bezchybně. Podle § 43 odst. 3 volebního zákona vydá ČSÚ pokyn, že okrsková volební komise může své zasedání ukončit. Ta následně zapečetí veškerou volební dokumentaci a předá ji do úschovy obecnímu úřadu, tedy právě odpůrci 1). Popsaným způsobem bylo podle odpůrce 1) postupováno u všech okrsků, v nichž navrhovatel napadá výsledky hlasování. Je tedy zřejmé, že odpůrce 1) nezasahoval, a ani nemohl zasahovat žádným způsobem do zjišťování výsledků hlasování, tedy do kompetence okrskové volební komise, a to v žádném okrsku na území městské části Praha 10. Odpůrce 1) zdůraznil, že každá volební strana měla dle ust. § 17 odst. 2 volebního zákona možnost delegovat jednoho člena a jednoho náhradníka do každé okrskové volební komise na území městské části Praha 10. Odpůrce v této souvislosti poukázal na závěry vyslovené v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2014, sp. zn. Vol 23/2014, a uvedl, že navrhovatel delegoval členku, paní M. L., do okrskové volební komise č. 10008, kdy se tato členka zúčastnila celého průběhu hlasování a zjišťování jeho výsledků, a lze tedy předpokládat, že podepsala zápis o průběhu a výsledku hlasování včetně přílohy. Navrhovatel dále podle odpůrce 1) delegoval svou členku, paní K. J., do okrskové volební komise č. 10013, kde se však členka nedostavila ke složení slibu člena okrskové volební komise, a její členství tudíž zaniklo. Do okrskových volebních komisí č. 10083 a 10087 pak navrhovatel své členy nedelegoval.

7. Odpůrce č. 23 pak ve svém vyjádření k návrhu ze dne 5. 11. 2018 poukázal na jiná řízení vedená zdejším soudem o návrzích na neplatnost Voleb, s tím, že žalobami bylo napadeno celkem 10 volebních okrsků, tedy téměř 10% všech volebních okrsků. Odpůrce přitom žádal soud o kontrolu a přepočítání hlasů ve všech návrhy dotčených okrscích a případné vyhlášení nových voleb.

III. Posouzení návrhu

8. Městský soud v Praze posoudil věc takto.
9. Podle § 90 odst. 1 s. ř. s. platí, že za podmínek stanovených zvláštními zákony se může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Podle odst. 2, věty první, tohoto ustanovení dále platí, že v řízení o návrhu na neplatnost voleb nebo na neplatnost hlasování jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán, politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, nebo nezávislý kandidát. Podle věty druhé tohoto ustanovení jsou pak v řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a ten, jehož volba byla napadena.
10. Zvláštním zákonem ve smyslu § 90 odst. 1 s. ř. s., který stanoví podmínky, za nichž se vyjmenovaní navrhovatelé mohou domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb (nebo neplatnosti hlasování, anebo neplatnosti volby kandidáta), se v nyní posuzované věci rozumí volební zákon.
11. Podle § 60 odst. 1 volebního zákona podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.
12. Podle § 60 odst. 2 volebního zákona návrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky hlasování.
13. Podle § 60 odst. 3 volebního zákona pak platí, že návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb.
14. Podle § 60 odst. 4 volebního zákona návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta.
15. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán včas a k tomu oprávněnou osobou, a s ohledem na to, že byly dány i další podmínky řízení, Městský soud v Praze návrh meritorně projednal.
16. Podstata námitek navrhovatele spočívá v tvrzení, že výsledky Voleb byly v konkrétních volebních okrscích okrskovými volebními komisemi nesprávně spočteny. Byť navrhovatel svůj návrh formálně označil za návrh „na neplatnost voleb“, *in eventum* „na neplatnost

hlasování“, nezákonnost vlastního průběhu voleb namítána není. Proto soud návrh posoudil podle jeho obsahu ve světle tvrzených skutkových důvodů a s přihlédnutím k principu minimalizace soudních zásahů do vůle voličů vyjádřené hlasováním ve volbách a vyhodnotil jej jako návrh na neplatnost volby kandidátů zvolených do Zastupitelstva městské části Praha 10.

17. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že návrh není důvodný.
18. Z judikatury správních soudů a Ústavního soudu vyplývá, že volební proces je založen na jeho neopakovatelnosti. Voliči se vždy rozhodují podle aktuální situace a nálady ve společnosti, jsou ovlivněni volební kampaní, k jejich rozhodování mohou přistupovat rozličné ekonomické a třeba i zahraničněpolitické události, a opakování voleb proto vždy znamená konání voleb nových, za zcela odlišných okolností, než byly ty původní. Neplatí tedy, že konáním nových, případně opakovaných voleb dojde k prověření skutečné vůle voličů, a tedy k odstranění původních pochybností. Tyto nové volby jsou totiž vždy originální a tím, že v nich zvítězí někdo jiný než ve volbách původních, totiž vůbec nemusí být potvrzeno, že původní volby byly vyhodnoceny chybně. Volební soud proto musí být při úvahách o zrušení volebního výsledku velmi zdrženlivý. Ke zrušení by měl přistoupit jen tehdy, dospěl-li by k pevnému přesvědčení, že bez zjištěné nezákonnosti by s největší mírou pravděpodobnosti volby dopadly odlišně (shodně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010 čj. Vol 67/2010 - 47).
19. Volební soudnictví v České republice přitom nezná absolutní vady volebního řízení, tj. takové porušení ustanovení volebního předpisu, které by mělo za následek automatické vyslovení neplatnosti voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledky voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledky volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to na principu proporcionality. Tento proces je založen na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny (čl. 6 Ústavy České republiky). Úprava ověřování voleb je alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti (princip potenciální kauzality ve volebním soudnictví), pouhá abstraktní možná příčinná souvislost nedostačuje.
20. Soud podotýká, že z čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod lze dovodit právo zvoleného kandidáta na nerušený výkon funkce po stanovené časové období (srov. nález ÚS ze dne 10. 1. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 30/95), rozhodnutí voličů jako suveréna může tudíž soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát (srov. nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010 čj. Vol 67/2010 - 47).
21. Na těchto východiscích stojí též ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, čj. Vol 6/2004 - 12, č. 354/2004 Sb. NSS) která v obecné rovině definuje tři základní předpoklady pro vyhovění volební stížnosti takto: (i.) nezákonnost, tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících; (ii.) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno volební stížností a (iii.) zásadní intenzita této

protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu předmětného kandidáta. Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by určitý kandidát zřejmě vůbec zvolen. Zjednodušeně řečeno tedy tato intenzita způsobuje „zatemnění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění. Obdobné zásady pak lze uplatnit i na případ tvrzené neplatnosti hlasování či voleb.

22. Jak konstatoval Ústavní soud ČR v nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, lid je zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu tedy odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.
23. Platí přitom, že při přezkumu výsledků voleb soud vychází z presumpce správnosti závěrů jednotlivých okrskových volebních komisí, nebyl-li v konkrétním případě prokázán opak (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2006, čj. Vol 82/2006 - 51 nebo ze dne 23. 11. 2010, čj. Vol 67/2010 - 47). Zároveň ale Nejvyšší správní soud připustil, že striktní požadavek na předložení relevantních důkazů navrhovatelem by mohl být při přezkumu voleb překážkou přístupu k soudu, a to zvláště v případě jednotlivých občanů, kteří nejsou účastníky sčítání hlasů volebními komisemi. Aby však soud sám přistoupil k přepočtu hlasů či přezkoumávání správnosti jejich posouzení pouze na základě důkazně nepodložené volební stížnosti, musela by jej k tomu v konkrétním případě přimět zvláště významná indicie, která by byla způsobitelná vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2006, čj. Vol 82/2006 - 51).
24. Funkce soudu v rámci soudního přezkumu voleb nemůže být vykládána tak široce, že v konečném důsledku by jeho práce měla nahrazovat či jaksi doplňovat činnost volebních orgánů, dokonce až ve smyslu přepočítávání všech hlasovacích lístků na základě pouhé spekulativně formulované námitky (srov. naposledy citované usnesení Nejvyššího správního soudu).
25. Soud připomíná, že navrhovatel se domáhal přezkumu oficiálně vyhlášeného výsledku voleb z důvodu podezření z nesprávného sečtení hlasů ve volebních okrscích č. 10083, č. 10013 a č. 10008. Soud se proto zaměřil na posouzení, zda navrhovatel předložil alespoň „zvláště významnou indicii“ ve smyslu citované judikatury Nejvyššího správního soudu, která by odůvodňovala jeho požadavek na přepočet hlasů v dotčených volebních okrscích soudem.
26. Takové indicie by dle obsahu návrhu měly být dovozeny z těchto skutečností:
 - (i.) volební výsledek navrhovatele se v okrsku č. 10083 zásadně liší od volebního výsledku v okrsku č. 10087;
 - (ii.) kandidát navrhovatele se umístil na 15. místě, přestože ve volebním okrsku č. 10013 obdržel třikrát vyšší počet hlasů, než kandidáti navrhovatele, kteří se umístili na prvních 14 místech;

(iii.) ve volebním okrsku č. 10008 navrhovatel u kandidátů zařazených na 26. – 45. místě nezískal žádný hlas.

27. Lze shrnout, že dle obsahu návrhu by zvláště významné indicie měly být dovozeny z rozdílných výsledků navrhovatele ve dvou sousedících volebních okrscích č. 10083 a č. 10087, dále ze skutečnosti, že se kandidát navrhovatele D. L. umístil na 15. místě, přestože v okrsku č. 10013 obdržel třikrát více hlasů než kandidáti navrhovatele na prvních 14 místech, a konečně z toho, že ve volebním okrsku č. 10008 navrhovatel u kandidátů na 26. – 45. místě nezískal žádný hlas.
28. Městský soud v Praze dospěl z níže uvedených důvodů k závěru, že tyto skutečnosti „zvláště významnou indicii“ odůvodňující navrhovatelův požadavek na přepočítání volebních výsledků nepředstavují.
29. Soud především zdůrazňuje význam úlohy okrskových volebních komisí, které v souladu s volebním zákonem dohlíží na průběh voleb a zjišťují jejich výsledky (§ 16 volebního zákona). Okrskové volební komise tak hrají mezi jednotlivými volebními orgány ve volebním procesu klíčovou roli. S ohledem na shora připomenuté závěry Ústavního soudu vyjádřené v nález ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, č. 140/2005 Sb., platí i pro hodnocení práce členů okrskových volebních komisí, kteří jsou vázáni složeným slibem, vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů, přičemž je povinností a současně oprávněním toho, kdo volební pochybení namítá, předložit důkazy k jejímu vyvrácení.
30. Soud přitom považuje za klíčové, že kterýkoliv kandidující subjekt je dle volebního zákona oprávněn delegovat svého člena a náhradníka do všech okrskových komisí v okrscích, ve kterých se do příslušného zastupitelstva volí (§ 17 odst. 2 věta první volebního zákona). Je proto primárně věcí samotných volebních aktérů, nacházejících se v prostředí svobodné politické soutěže, aby vzájemně kontrolovali dodržování stanovených pravidel. Součástí této kontroly je samozřejmě, ovšem pouze jako *ultima ratio*, také volební soud. Ten by měl do volebního procesu zasáhnout pouze výjimečně, a to pokud se ostatní prostředky kontroly ukázaly jako neúčinné, nebo nelze spravedlivě požadovat jejich vyčerpání a současně existují konkrétní skutečnosti naznačující porušení těchto pravidel způsobem, který mohl ovlivnit výsledek voleb (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010, čj. Vol 67/2010 - 47). Členové volební komise se podílejí také na sčítání konečného výsledku voleb a posuzování platnosti hlasovacích lístků, přičemž právě skutečnost, že jsou delegováni různými politickými subjekty, má zaručit jejich vzájemnou kontrolu.
31. Pokud by členové okrskové volební komise měli jakékoliv pochyby o správnosti postupu jiných členů komise, lze důvodně očekávat, že by tyto výhrady uplatnili např. formou odepření podpisu zápisu o průběhu a výsledku hlasování s uvedením důvodů tohoto odepření (§ 42 odst. 1 volebního zákona). Taková skutečnost by pak ve spojení s jinými jistě mohla odůvodňovat požadavek, aby soud přezkoumal postup okrskové volební komise z hlediska případného porušení zákona (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2006, čj. Vol 82/2006 - 51; shodně rovněž např. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2014, čj. 3 A 137/2014 - 22).
32. V nyní posuzované věci přitom navrhovatel, jak vyplynulo z vyjádření odpůrce 1), delegoval své členy toliko do dvou z uvedených okrskových volebních komisí, přičemž jen v případě okrskové volební komise v okrsku č. 10008 se paní M. L. za navrhovatele

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

zúčastnila celého průběhu hlasování a zjišťování jeho výsledků. Navrhovatel sice rovněž delegoval svou členku, paní K. J., do okrskové volební komise č. 10013, avšak ta se nedostavila ke složení slibu člena okrskové volební komise, a její členství tudíž zaniklo. Do okrskových volebních komisí č. 10083 a 10087 pak navrhovatel své členy nedelegoval. Navrhovatel tedy efektivně využil svého práva vyplývajícího z § 17 odst. 2 volebního zákona toliko v případě jednoho ze čtyř okrsků, ve vztahu k nimž nyní podaným návrhem upozorňuje na možné pochybení členů okrskové volební komise při sčítání hlasů voličů.

33. Soud ze spisové dokumentace předložené odpůrcem, především pak ze zápisů o průběhu a výsledku hlasování ve volebních okrscích č. 10008, 10013, 10083, 10087, neshledal, že by některý z členů okrskových volebních komisí vznesl výhrady k průběhu voleb, ke sčítání hlasů nebo k ověřování jejich platnosti. Soud rovněž nezjistil, že by některý z členů okrskových volebních komisí v předmětných okrscích odepřel zápis o průběhu a výsledku hlasování podepsat. Naopak platí, že v jediném okrsku, kde navrhovatel aktivně využil svého práva spočívajícího v účasti jím nominované osoby na zajištění úkolů svěřených okrskové volební komisi, paní M. L. zápis o průběhu a výsledku hlasování v okrsku č. 10008 podepsala, aniž by k průběhu či zjišťování volebního výsledku vznesla jakékoli výhrady.
34. Za situace, kdy tedy navrhovatel konsumoval své právo v jediném ze zpochybňovaných volebních okrsků, přičemž osoba nominovaná za navrhovatele jako členka okrskové volební komise zápis o průběhu a výsledku hlasování v předmětném okrsku podepsala, aniž by k průběhu či zjišťování volebního výsledku vznesla jakékoli výhrady, a kdy soud současně nezjistil, že by některý z členů okrskových volebních komisí v návrhem dotčených okrscích odepřel zápis o průběhu a výsledku hlasování podepsat, tedy soud nemohl s ohledem na shora popsané závěry shledat důvodným požadavek přepočítání všech hlasů voličů v uvedených okrscích, tím méně v celém volebním obvodu.
35. Soud s odkazem na výše uvedené závěry k úloze okrskových volebních komisí konstatuje, že přestože dílčí chyby při sčítání hlasů jistě nelze ani v nyní řešené věci zcela vyloučit, byl celý proces hlasování a sčítání hlasů s ohledem na počet členů okrskové volební komise, jejichž úkolem bylo navzájem se kontrolovat, a na způsob jejich delegování, kdy každá z volebních stran včetně navrhovatele měla možnost delegovat svého zástupce, podle soudu nastaven tak, aby nebezpečí pochybení bylo minimalizováno.
36. Lze shrnout, že i v nyní posuzované věci tedy bylo plně v dispozici navrhovatele, aby využil svá práva, jež mu volební zákon ve věci kontroly volebního procesu zaručuje. Navrhovatel tak však s jedinou výjimkou neučinil. Za situace, kdy jiní členové okrskových volebních komisí v předmětných okrscích nevznesli žádné pochybnosti o korektnosti sčítání a neuplatnili proti výsledkům žádné výhrady např. formou odepření podpisu zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve smyslu § 42 odst. 1 volebního zákona, a kdy ani navrhovatel sám ke svým tvrzením nepředložil ani neoznačil žádné důkazy k vyvrácení předpokladu správnosti volebních výsledků (např. prohlášení voličů), nemohly navrhovatelem předestřené skutečnosti bez dalšího samy o sobě založit povinnost volebního soudu přezkoumat výsledek voleb, resp. přepočítat všechny hlasovací lístky v uvedených okrscích na základě spekulativně vznesených námitek.
37. K tvrzení navrhovatele k lišícím se výsledkům ve volebních okrscích č. 10083 a č. 10087 pak soud nad rámec uvedeného stručně doplňuje, že formuloval-li navrhovatel předpoklad o zásadním rozdílu ve volebním výsledku, který mohl být podle jeho přesvědčení vyvolán

toliko zásadním pochybením členů okrskové volební komise v okrsku č. 10083, nemohl mu soud přisvědčit. Především je třeba zdůraznit, že žalobcem označený rozdíl nelze *a priori* označit za natolik zásadní, aby mohl bez dalšího vyvolat pochybnosti o správnosti vypočteného výsledku. Stále tak platí výše vyslovená premisa akcentující vyvratitelnou domněnku, že volební výsledek odpovídá vůli voličů, pokud není předložen důkaz tuto domněnku vyvracející nebo tu alespoň není významná indicie, na jejíž důvodnost by bylo možné usuzovat. V dané věci nejenže nebyl soudu předložen relevantní důkaz či indicie podporující tvrzení navrhovatele, ale naopak se pro případnou odlišnost volebního výsledku nabízí zcela logické vysvětlení, např. markantní rozdíl ve volební účasti (cca 8%). I tuto námitku tak soud považoval za spekulativní. Žalobcem zmíněný rozdíl ve volebním výsledku není při zohlednění rozdílu ve volební účasti natolik velký, aby sám o sobě mohl založit zvláště významnou indicii, jež by měla vyústit v přepočítání hlasů v daných okrscích.

38. K námitkám týkajícím se umístění kandidáta č. 15 v okrsku č. 10013 pak soud podotýká, že není zřejmé, v čem navrhovatel spatřuje pochybení okrskové volební komise, pokud namítá, že se daný kandidát umístil na 15. místě, přestože mu bylo v okrsku č. 10013 odevzdáno třikrát více hlasů, než osobám, které byly na kandidátní listině navrhovatele uvedeny na 1. – 14. místě. Navrhovatel se mylí, pokud dovozuje zásadní pochybení okrskové komise spočívající v tom, že se kandidát D.L. umístil na 15. místě, přestože získal v daném okrsku násobně více hlasů než výše nominovaní kandidáti. Soud připomíná, že pro to, aby tento kandidát „přeskočil“ osoby nominované na prvních 14 místech kandidátní listiny, by musel v souladu s § 45 odst. 4 volebního zákona získat ve Volbách nejméně o 10% více hlasů, než odpovídá průměru hlasů odevzdaných pro volební stranu na jednoho kandidáta. Takový počet hlasů (ten by musel činit v souladu se zápisem o výsledku voleb do Zastupitelstva Městské části Praha 10 alespoň 1245 hlasů) však daný kandidát nedosáhl, když pro něj bylo ve Volbách odevzdáno 1189 hlasů. Pro pořadí ve Volbách přitom nemohl být v souladu s § 45 odst. 4 volebního zákona rozhodný toliko navrhovatelem vytýkaný rozdíl v počtu hlasů v předmětném volebním okrsku č. 10013.
39. Konečně pak soud k tvrzením navrhovatele týkajícím se okrsku č. 10008 podotýká, že jakkoli lze navrhovateli přisvědčit, že skutečně není příliš pravděpodobné, že by žádná z osob kandidujících za navrhovatele na místě č. 26 – 45. kandidátní listiny nezískala ve Volbách žádný hlas a v tomto ohledu tak mohlo dojít k dílčímu pochybení při sčítání hlasů, nemohl soud přehlédnout, že by takové pochybení při zjišťování počtu hlasů nemohlo na volebním výsledku navrhovatele ničeho změnit. I pokud by totiž všechny tyto osoby ve Volbách získaly (shodně jako kandidáti umístění na č. 1 – 25. kandidátní listiny navrhovatele) 12 – 14 hlasů, takové navýšení hlasů by volební výsledek navrhovatele nijak zásadně neovlivnilo. S ohledem na výše uvedená judikatorní východiska pak soud nemohl z právě vyložených důvodů považovat předmětný okruh tvrzení navrhovatele za zvláště významnou indicii, jež by měla vyústit v přepočítání hlasů v daných okrscích, neboť ani v případě, kdy by bylo takové pochybení okrskové volební komise prokázáno, by se nejednalo o nedostatek natolik zásadní, aby způsobil zatemnění volebních výsledků.
40. Soud tak uzavírá, že v nyní posuzované věci žádnou „zvlášť významnou indicii“, způsobilou vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb, neshledal a porušení volebního zákona ve volbách do Zastupitelstva městské části Praha 10 konaných dne 5. 10. 2018 a 6. 10. 2018 nezjistil. Tím nemohl být splněn ani druhý a třetí předpoklad pro vyhovění volební stížnosti, a sice existence příčinného vztahu mezi protizákonností a

volebními výsledky, respektive zásadní intenzita, která by vedla k závěru o zpochybnění výsledku voleb.

41. O návrhu soud rozhodl v zákonem stanovené lhůtě bez nařízení jednání ve smyslu § 90 odst. 1 s. ř. s.
42. Podle ust. § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.).

V Praze dne 6. listopadu 2018

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu